

U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Vladimíry Kosovcové a soudkyň JUDr. Blanky Bendové a JUDr. Evy Zatočilové v právní věci žalobkyně: **Mgr. V. J.** nar. bytem zastoupené JUDr. Václavem Vlčkem, advokátem, se sídlem Praha 8, Sokolovská 22, proti žalovanému: **ČR – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 5,000.000,- Kč a povinnosti zaslat a zveřejnit omluvu a o náhradu škody ve výši Kč s přísl., o zpětvzetí odvolání proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. dubna 2014, č.j.41 C 123/2012 – 325 ve znění usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 5. června 2014, č.j. 41 C 123/2012 – 360,

t a k t o :

- I. Odvolací řízení se **z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem ve znění opravného usnesení soud I. stupně zastavil řízení co do částky 969.721,86 Kč s přísl. (výrok I.), žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku Kč se specifikovaným úrokem z prodlení od 14.8.2009 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), žalobu co do částky 55.802,95 Kč s přísl. zamítl (výrok III.), žalovanému uložil povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 224.667,90 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Václava Vlka, advokáta (výrok IV.), dále žalobkyni uložil povinnost nahradit náklady státu v rozsahu 27 % ve výši, jenž bude specifikována v samostatném usnesení, do tří dnů od právní moci tohoto samostatného usnesení (výrok V.) a konečně žalovanému uložil povinnost nahradit náklady státu v rozsahu 73 % ve výši, jenž bude specifikována v samostatném usnesení, do 15 dnů od právní moci tohoto samostatného usnesení (výrok VI.). Své rozhodnutí odůvodnil tím, že takto rozhodl o žalobě, jíž se žalobkyně po žalovaném domáhala zaplacení částky 5,000.000,- Kč jako náhrady nemateriální újmy, náhrady škody ve výši 18.028,50 Kč a Kč s přísl. a dále uložení povinnosti žalovanému zveřejnit a v omluvu a zaslat žalobkyni písemnou omluvu ve specifikovaném znění. Žalobkyně odvozovala své nároky z titulu nezákonného trestního stíhání, které bylo proti ní zahájeno

dne 11.10.2006 a následně byla dne [redacted] zadržena na letišti Praha Ruzyně. [redacted] jí bylo sděleno obvinění a byla vzata do vazby z důvodu dle ustanovení § 67 písm. b) trestního řádu. Její stížnosti do usnesení o zahájení trestního stíhání a do usnesení o vzetí do vazby byly zamítnuty. Žalobkyně byla ve vazbě do [redacted] a trestní stíhání bylo následně zastaveno usnesením Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 9 ze dne 24.7.2008, sp zn. [redacted] které nabylo právní moci dne 19.8.2008, když trestní stíhání bylo zastaveno, neboť bylo nepochybně zjištěno, že skutek, pro který byla žalobkyně trestně stíhána, se nestal. Žalobkyni v souvislosti s tímto vznikla škoda v podobě ušlého zisku ve výši [redacted] Kč, trestní stíhání mělo pro ni závažné poškození její osoby pro řádný výkon pracovního zařazení a funkce. Žalobkyně v řízení specifikovala ušlý zisk včetně uvedení důvodů a okolností, za kterých k této situaci došlo. Jednalo se o dvě sjednané pracovní činnosti [redacted] které nemohla odpracovat v sjednaném rozsahu pracovních dnů, v druhém případě byl smluvní vztah v důsledku nezákonného výkonu veřejné moci ze strany agentury s žalobkyní ukončen. Žalobkyně dále požadovala náhradu, resp. doplatek nákladů na právní zastoupení advokátem, a to ve výši 18.028,50 Kč, které žalovaný neshledal důvodnými. Se svými nároky se obrátila předběžně na žalovaného výzvou ze dne 12.9.2009 a 12.3.2010, žalovaný její žádosti vyhověl pouze z části, a to co do požadované náhrady nákladů obhajoby. Nárok na zveřejnění omluvy a na zaplacení nemajetkové újmy žalovaný odmítl s tím, že jsou promlčeny. Žalovaný žalobou uplatněné nároky neuznal, učinil nesporným, že u něho žalobkyně podala žádost dne 13.2.2009 na náhradu škody ve výši [redacted] Kč a dne 12.3.2010 na zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 5.000.000,-Kč a na omluvu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Žádosti žalobkyně bylo částečně vyhověno a byla jí poskytnuta náhrada nákladů obhajoby ve výši 138.953,-Kč. Jako nedůvodný považoval nárok na náklady obhajoby ve výši 18.028,50 Kč s tím, že sporoval i nárok na náhradu ušlého zisku. Ohledně nemajetkové újmy namítal promlčení uplatněného nároku. Soud I. stupně rozhodl rozsudkem ze dne 30.6.2011 a přiznal žalobkyni jako náhradu škody částku [redacted] Kč s příslušenstvím, žalobu zamítl co do částky 102.520,-Kč s přísl. a dále co do požadované nemajetkové újmy ve výši 5.000.000,- Kč. Dále uložil žalovanému povinnost zaslat žalobkyni písemnou omluvu a zveřejnit omluvu žalobkyni v TV [redacted] a [redacted] K odvolání žalovaného byl tento rozsudek soudu I. stupně zrušen ve výroku I, kterým soud přiznal žalobkyni částku [redacted] Kč s přísl. a v části výroku II., kterou zamítl žalobu co do částky 102.520,- Kč s přísl. Soud I. stupně v návaznosti na zrušující rozsudek odvolacího soudu a v intencích závazného právního názoru v řízení dále postupoval a na základě tvrzení a provedení dokazování dospěl k závěru, že žaloba je částečně v uvedeném rozsahu důvodná, žalobě vyhověl co do škody v podobě ušlého zisku za první část projektu ve výši [redacted] - Kč (nevyhověl co do částky 34.315,- Kč), za druhou část projektu v e výši [redacted] Kč (nevyhověl co do částky 5.601,45 Kč), jako náklady obhájného přiznal žalobkyni částku 2.142,- Kč (nevyhověl co do částky 15.886,50 Kč), žalobě tak vyhověl v celkové částce [redacted] Kč a co do částky [redacted] Kč. V odůvodnění napadeného rozsudku soud I. stupně podrobně a pečlivě zdůvodnil své závěry, včetně skutečností, na základě kterých k nim dospěl (§ 132, § 120 odst. 1 a 3 a § 157 odst. 2 o.s.ř.). Výrok o částečném zastavení řízení odůvodnil § 96 o.s.ř., výrok o nákladech řízení ve vztahu mezi účastníky pak podle poměru úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení, kdy aplikoval § 142 odst. 2 ve spojení s § 146 odst. 2 o.s.ř. Úspěch žalobkyně v řízení hodnotil 73% a 27 % pak její neúspěch v řízení. Po odečtení neúspěchu od úspěchu žalobkyně tak dovodil, že žalobkyně má právo na náhradu nákladů v řízení v rozsahu 46%. Náklady řízení žalobkyni vznikly za právní zastoupení advokátem, včetně nákladů na překladatelské služby, náklady spojené s ubytováním svědkyně S [redacted] P [redacted] náklady za stravování této svědkyně, celková výše nákladů činí 488.408,40 Kč, z toho 46% činí částku 224.667,90 Kč. Soud I. stupně poukázal i další náklady řízení, které žalobkyně požadovala, a to odměnu advokáta za

účast na jednání odvolacího soudu, dovolání a ústavní stížnost. Podle názoru soudu I. stupně za tyto úkony právní služby jí náhrada nákladů nepřísluší, když u jednání odvolacího soudu nemohl být právní zástupce žalobkyně přítomen, neboť se žádné nekonaly a úkony v podobě soupisu dovolání a ústavní stížnosti byly vynaloženy v řízení vedeném pod sp.zn. [REDAKCE] nikoliv v části řízení vedené pod sp. zn. 41 C 123/2012, kde bylo rozhodováno o části předmětu řízení v rozsahu zrušujícího výroku odvolacího soudu. Navíc žalobkyně nebyla v dovolacím řízení i v řízení o ústavní stížnosti úspěšná a rozhodně pak v této části předmětu řízení nemá nárok na náhradu nákladů řízení. Výroky V. a VI. rozhodl soud o nákladech státu, jejichž výše bude specifikována v samostatném usnesení. Zde soud rozhodl v souladu s § 148 odst. 1 o.s.ř. dle úspěchu účastníků ve věci.

Proti tomuto rozsudku, a to do výroků o náhradě nákladů řízení, v rozsahu ve kterém nebyla přiznána náhrada nákladů řízení a v rozsahu, ve kterém byla žalobkyně zavázána částečně hradit náklady řízení, podala žalobkyně odvolání s tím, že jej zdůvodní do 7 dnů.

Žalovaný se k odvolání žalobkyně nevyjádřil.

V průběhu odvolacího řízení vzala žalobkyně po seznámení se stanoviskem protistrany a zvážení věci podané odvolání v celém rozsahu zpět a navrhla zastavení odvolacího řízení s tím, že žádnému z účastníků nebude přiznán nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Podle ustanovení § 207 odst. 2 o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2013 (čl. II. bod 2 přechodných ustanovení zák. č. 293/2013 Sb.), dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít jej zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví. Vzal-li někdo odvolání zpět, nemůže jej podat znovu.

S poukazem na toto zákonné ustanovení a výslovný projev vůle žalobkyně, která vzala své odvolání do napadeného rozhodnutí, konkrétně pak do výroku o náhradě nákladů řízení v rozsahu, ve kterém jí nebyla přiznána náhrada nákladů řízení a v rozsahu, ve kterém byla zavázána částečně hradit náklady řízení zpět, postupoval odvolací soud tak, že odvolací řízení zastavil, když po zpětvzetí odvolání se další řízení stalo bezpředmětným.

Výrok o nákladech odvolacího řízení má oporu v ustanovení § 224 odst. 1 a § 146 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Proti tomuto usnesení **je** dovolání přípustné do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v I. stupni za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o.s.ř.

V Praze dne 18. srpna 2014

JUDr. Vladimíra **K o s o v c o v á**, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iveta Tomanová